

Ciutats, armaris i nostàlgies al concert de Paunezz

L'artista igualadí va presentar les seves noves cançons en directe aquest dijous a la Sala Barts en un concert doble

Paunezz | Aina Diago

Vam arribar a la Sala Barts després d'esquivar la gentada asseguda a les terrasses recentment estrenades de l'Avinguda Paral·lel. Ahir a Barcelona hi feia una primavera enlluernadora, però érem conscients que el que anàvem a veure potser ensopia una mica l'ambient, ja que un concert de **Paunezz** podia ser moltes coses, però primaveral, allò que se'n diu primaveral, no n'estic segura. Per altra banda, costa d'imaginar com devia sentir-se al veure's a punt de pujar a l'escenari a presentar les seves pròpies cançons per primer cop -després de les actuacions al passat concurs Sona9-, a més, en un concert amb doble passi. En part, mira, -vaig pensar- si es quedés en blanc per la inexpertesa i nervis al primer, no s'haurà d'esperar gens a trencar el gel amb una segona oportunitat, ja que la tindrà al cap de mitja hora del primer bolo!

La Sala petita de la Barts tenia les cadires plenes quan va aparèixer **Paunezz** acompanyat per dues músics: a l'esquerra Aurora Coca, que es va asseure a la bateria i als teclats, i a la dreta Rut Mateu, que tocava el cello, les congas, i també algun teclat. El protagonista de la vesprada portava una camisa ampla de color groc plàtan, uns texans i la guitarra penjada amb una cinta dels colors de la bandera LGTBQ+. Al davant hi tenia un teclat analògic, que més tard va confessar que havia heretat de la seva àvia i que, curiosament, s'enduria bona part del protagonisme de la vetllada. Com ja sabíem, no veníem a la Barts a celebrar la primavera, i així ho va corroborar **Paunezz** quan va obrir el concert amb "Hivern", una de les cançons incloses en el seu EP debut, que ha editat amb el Segell Microscopi. Tan sols li van caldre dos minuts per

transportar-nos a totes les assistents al seu aixopluc de confinament, al seu interior més abrigat.

Què voleu que us digui si, després d'un parell de cançons, vaig tenir clar que estar allà asseguda era el més encertat que hauria pogut fer aquell vespre de maig. Durant l'hora que va durar el primer passi, l'igualadí va tocar totes les cançons que ja ha publicat i d'altres que encara estan en procés de construcció, com "Paraules prohibides", "Amor covard", "Un bosc enmig d'una ciutat" o "Cases als arbres". També vam poder escoltar com versionava la tendra i mítica "Pol petit", original de **n'Gai n'Gai**, i "Em tremola tot el cos", la cançó que publicarà properament amb **Ariox**, que va pujar per sorpresa a l'escenari per a la col·laboració. El denominador comú de tots els temes tocats en directe van ser la transperència, l'espontaneïtat i l'emoció, però també el punt just d'imperfecció. **Paunezz** ens va recordar, tot vessant d'humilitat i autocrítica, una de les propietats més boniques de la música: la transversalitat.

Fóra bo que no fos remarcable el discurs que l'artista va signar des del micròfon just abans de presentar una de les melodies inèdites sobre l'amor lliure, però ho és, perquè malgrat hi hagi persones que a vegades innocentem que hem aconseguit extingir la nostra homofòbia impregnada, de sobte hi ha alertes com aquesta que ens recorden que la lluita està viva i que encara queda molt per destruir. "Mentre vam viure al poble ens van faltaven referents, algú que ens expliqués que allò que sentíem no era dolent", va dir, i de cop i volta vaig adonar-me que no havia presenciat mai un concert on el músic, sortís de l'armari en la presentació d'una cançó i expliqués de primera mà com n'havia estat, de desprotegit, en el seu propi entorn.

Paunezz és sens dubte poeta d'introspecció, encara que vesteixi els versos de costumismes i expressions d'allò menys pomposes, doncs fins i tot podria semblar que escriu des del seu interior més infant, menys complicat. La nostàlgia de l'adulthood, la buidor de les ciutats i la calidesa de l'aprenentatge propi són els ingredients que salen totes i cadascuna de les cançons de Paunezz, que tanmateix en directe són capaces d'endolcir una sala sencera.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=lfH31MeJXkl>